

SISÄLLYSLUETTELO

1. PYHÄ RAAMATTU
2. PYHÄ KASTE
3. HERRAN PYHÄ EHTOOLLINEN
4. RIPPI ELI AVAINTEN VALTA
5. APOSTOLINEN PAIMENVIRKA
6. JULKINEN RUKOUS ELI JUMALANPALVELUS
7. PYHÄ RISTI

Luterilaisen opin mukaan ihminen pelastuu *'yksin uskosta, yksin Jumalan armosta ja yksin Kristuksen tähden'* . Yksin Pyhä Raamattu on kaiken opin, uskon ja elämän mittari ja koetinkivi. Kristuksen Kirkolla on seitsemän tuntomerkkiä:

1. PYHÄ RAAMATTU

Jumalan Sana on kokonansa Totuus (Ps. 119:160). Pyhästä Raamatusta ei ole lupa ottaa mitään pois eikä siihen mitään lisätä (Ilm. 22:18-19). Kaikki, mitä Raamattuun on kirjoitettu, opettaa Kristusta (Joh. 1:1, 5:46, Luuk. 24:27, 2. Tim. 3:16, Ilm. 19:13). Kaikkea oppia ja elämää on tutkittava Pyhän Raamatun valossa.

2. PYHÄ KASTE

Ylösnoukseen Herramme asettama Pyhä Kaste (Matt. 28:19-20) on uudestisyntymisen pesu Pyhässä Hengessä (Joh. 3:5, Tiit. 3:5). Kasteessa saadaan Pyhän Hengen lahja (Ap. t. 2:38). Kaste ei ole pelkästään julkinen Jeesuksen uskoon tunnustautuminen. Syvimmiltään ja ennen kaikkea kaste on Jumalan pelastava lahja ja armonväline eli sakramentti, jonka Hän omasta vapaasta tahdostaan lahjaksi antaa, yhtä lailla lapselle kuin aikuisellekin (Ap. t. 16:15, 16:33, 1. Kor. 1:16). Jumalan sanan ravintoa vaille jäänyt ja syntejään katumaton voi menettää Pyhän Hengen ja pelastuksen. Tällaista kehoitetaan tekemään parannus ja uudelleen uskomaan syntien täyteen anteeksiantamukseen Jeesuksen Kristuksen viattoman sovitusveren tähden. *"Yksi Herra, yksi usko, yksi kaste"* (Ef. 4:5).

3. HERRAN PYHÄ EHTOOLLINEN

Kristus on asettanut alttarin sakramentin vahvistaakseen ja ravitakseen meitä. Hän haluaa antaa kaikille aisteillemme varman ja vastaansanomattoman todistuksen ja merkin siitä, että saamme syntimme anteeksi ja kuulumme Sulhasellemme. Ehtoollispöydässä tulemme yhdeksi lihaksi Herramme kanssa: Hän tulee meihin ja me Häneen (Laul. I. 2:16, 1. Kor. 10:16-17). Ehtoollinen ei ole pelkästään muistoateria, vaan se on ennen kaikkea Herramme Jeesuksen Kristuksen tosi ruumiin ja pyhän veren nauttimista leivässä ja viinissä. *"Joka syö minun lihani ja juo minun vereni, sillä on iankaikkinen elämä, ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä."* (Joh. 6:54)

4. RIPPI ELI AVAINTEN VALTA

Herramme on asettanut apostoliselle paimenviralle tehtävän, vallan, oikeuden ja velvollisuuden vapauttaa synneistään ne, jotka niitä katuva, sekä sitoa synteihinsä ne, jotka eivät niistä halua parannusta tehdä (Matt. 16:19, 18:18, Joh. 20:23). Avainten vallan käyttäminen on erittäin vastuullinen tehtävä: paimen hoitaa sitä oman kuolemattoman sielunsa pelastuksen uhalla (Hes. 1:17-21, 33:7-9, Jaak. 3:1, 1. Piet. 5:2). Ripittäytyminen eli synnintunnustus ja paimenen lausuman päästösanan vastaanottaminen kuuluu olennaisena ja erottamattomana osana ehtoollisen viettämiseen.

Hätätapauksessa kuka tahansa kristitty voi julistaa syntinsä tunnustaneelle synninpäästön kolmiyhteisen Jumalan nimeen. Armonvakuutusten lausuminen 'Sinäkin, ystävä, saat uskoa Jeesuksen tähden syntisi anteeksi' kuuluu kaikille kristityille.

5. APOSTOLINEN PAIMENVIRKA

Herramme Jeesus on asettanut apostolisen paimenviran hoitamaan näitä neljää edellä mainittua armonvälinettä (Matt. 16:19, 18:18, 26:26-28, 28:16-20, Luuk. 6:13, Joh. 20:23, Ef. 4:11):

- 1) kokonaisen Jumalan sanan saarnaa eli kaiken sen opettamista, mitä Jeesus on käsenyt

- 2) Pyhää Kastetta eli uudestisyntymisen pesua Pyhässä Hengessä

- 3) Herran Pyhää Ehtoollista

- 4) avainten valtaa

Näitä tehtäviä Herra ei antanut koko seurakunnalle eli kaikkien kastettujen hoidettavaksi, vaan vain niille kahdelletoista (tai Juudas Iskariotin poismenon jälkeen yhdelletoista) valitulle apostolille. Sen sijaan palvelevan rakkaudentyön (diakonian) lisäksi esim. lähetystyö (Luuk. 10:1), kasteopetus ja sielunhoito (Ap. t. 18:26), evankelioimistyö (Mark. 16:7, Joh. 20:17), profetoiminen ja julkinen rukoileminen (1. Kor. 11:4, 14:31) kuuluvat kaikkien kristittyjen tehtäviin, oman armolahjavarustuksen ja kutsumuksen mukaan.

Kristuksen kirkko on alusta alkaen erottanut apostoliseen paimen- eli kaitsijanvirkaan opetustaitoisia miehiä, joiden muista ominaisuuksista apostoli Paavali antaa ohjeet (Ap. t. 1:15-26, 1. Tim. 3:1-7, Tiit. 1:5-9). Paimenvirka on miehinen eli maskuliininen virka. Se edustaa seurakuntamorsiamen edessä sulhasta: Isää, Poikaa ja Herraa. Naista ei voi Jumalan sanaa halpana pitämättä tähän virkaan kutsua (1. Kor. 14:33-40, 1. Tim. 2:9-15). Apostolisen uskon ja järjestyksen mukaisessa kättenpäällepanemisessa saadaan paimenen armolahja (2. Tim. 1:6).

6. JULKINEN RUKOUS ELI JUMALANPALVELUS

Kristuksen Kirkkoa ei ole kutsuttu ainoastaan rukoilemaan salassa omassa kammiossaan, vaan myös toimittamaan julkista jumalanpalvelusta. Seurakunnan olemukseen kuuluu esirukous, jossa se kantaa Herran eteen maailmanlaajaa seurakuntaruumista ja sen viranhoitajia, maallista esivaltaa, hädässä olevia samoin kuin lähetystyötä ja rakkauden palvelustyötä. *"Minä kehoitan siis ennen kaikkea anomaan, rukoilemaan, pitämään esirukouksia ja kiittämään kaikkien ihmisten puolesta, kuningasten ja kaiken esivallan puolesta, että saisimme viettää rauhallista ja hiljaista elämää kaikessa jumalisuudessa ja kunniallisuudessa."*

(1. Tim. 2:1-2)

7. PYHÄ RISTI

Kun Kirkko tämän kaiken edellä mainitun (kohdat 1-6) elää todeksi, vihastuu Saatana ja sen valtapiirissä vielä hetken oleva maailma todenteolla (Joh. 12:31, 14:30, 16:11, Ef. 2:2). Siksi aina siellä, missä Jumalan valtakunta tulee esiin, nostaa päänsä myös Perkele, joka kuin kiljuva jalopeura vainoaa Kristuksen Kirkkoa ja haluaa sen hajottaa. Jos kirkko on jumalattoman maailman suosiossa ja elää sen kanssa ilman ristiriitoja, niin tällainen seurakunta on käynyt mauttomaksi suolaksi, joka ei kelpaa muuhun kuin pois heitettäväksi ja ihmisten tallattavaksi.

"Älä pelkää, sinä piskuinen lauma; sillä teidän Isänne on nähnyt hyväksi antaa teille valtakunnan."

(Luuk. 12:32)